

עין משפט
גר מצודה

בב א ב ג מ"י שס הלכה
יא:
בב ד ד ה מ"י שס הלכה ד
יפ"ט הלכה ה:

מוסף רש"י

[illegible]

יב וס'ם גאח

הא דתנאי לא יסוד אדם
ביתו כסוד אלא אם כן
עירב בו חול וכו'. ההבדל
שגם איסור זה הוא
מה שאירע לטוהר בבית
שני מחמת טיטוס הרשע.
ועי' דליתא אלא בהספיקא
מטה בלומס של טיטוס
על עטרת כלתו וכי' ואלא
אדם את ביתו חסד
וכו' תמיד, עירב בו חול
אין חסד; הרי זה מותר.
ו' יתורה אמר עירב בו חול
הרי זה מביטל ואסור.
עירב בו חסד הרי זה מותר.
סליח המצניח

רבינו חננאל

אשר ב' יחידה אמר
ר' בנח שתינוק לפרק
ולא היעזר. שהגיעו לשני
שראשם בינוגו לא בנה
לא, ור' גדלה בעיניו, מה עזיש
לכן, עזית וספלין אותו
בדן. שפלו ו' בלשון
שמיטאל טל, טח
יחזרו שנינו, שח
לכן, כדי שיתחזקו
נקיים ונעזר. (הקראים)
בשיט אלמסאן, ונחמת
לשון שבעני ובינוגו לא
יזכנו כלל לעצם ולא
אזר ירח קרוב והבניו
ותגל שיהא וסא
שעיים אלה וספלין אותו
שמות. והמלכס י' דלם
סממנא אחרים, כיון כן,
המור, ובינוגו בו, (שטיח)
(סמאן) קורין אותו סמכת
שם שקורין אותו
אזר בלשון ארמית שימנא
המור, ולמלכס שימנא
לכני אלראן, ויחזי כו
לן ר' הרמנים וזר אלא
כ' נקרא, 'שממני שף אר'
זהו הקורא דעל בלשון
אמית מורא (דמאן) אר'
תרומם מר, רודי, משה
שם התב את כל שרש
פסע אמת, כל לכל שרש
ונכח לפנים אר' התחבבת
לכני בדרך שושית א'
הני, לענין חלוקת ר'
יחידה ו' תחיה שיעור
סד, ש' תחיה אומר כ'
סד, כלכור, ו' תחיה
אומר ב' לפר' ארמית.
אלא פרש' תחילה (ארש)
(סכלול) ונחמת, ונחמת
בלשון שימנאל אלנד.
אזר חקקת פצועת פסע
מן ודגן מן שף שיעי
(אמאן) דע סוף שפסע)

פ:

המוציא שיער כדי לנבל בו את השער
 קן גרם בחסותה וכן גרם
 כדי לנבל בו את השער כשיעור טיט
 לתפריס דגרכי שיער כדי לנבל בו טיט
 קשה דאמר לעיל אין אדם טורח לנבל
 טיט כדי לעשות פס כור ויש לפרש
 ממירי בעיט שהוא מנובל כבר
 ואחר הניבול נותנין בו שיער
 כדי לתקנו:

שהגיעו לפירקן ואלא הגיעו.
פירוש בסמוך לפירקן
משקורות להנשא ועושות כדי ליפות
וללבוש עמלם כדאמרין בפרק אע"פ
(במנחות דף נט:) הרוצה ללבוש את בשרו
ישקנה חלב ויאכלינה אפרוחין סמוך
לפירקה: (שי"ר לקמן פא.):

למימרא רשיעורא דר' יהודה
נפיש ואפי"ג דאשמן
תרווד שהוא הרבה כדלמך צביר
ספרק כ"ג (דף כ:) גבי מלא תרווד
רקב כמה שיעורו חזקיה אמר מלא
פיסם דר' יוחנן אמר מלא חפניו
היה ודאי מיייר (תרווד גדול כדמן
תוספת כלים בפי' י"ז משנה ג') שאלה
תרווד גסה מלא תרווד רקב כמלא
תרווד גדול של רופאים אבל הכל
להולאת שנת מירי דהשבי צינן ומתורוד
קטן חשוב הוא הרבה (אפי"ג) חפ
מלאק דעתך שהוא חפ גל שהוא גדול
ומשני בחפי פותחת שהן קטנים:
חפי

וְזוֹמָא מְדַרְבֵּנָן וּנְפִישׁ מְדַרְבֵּי נַחֲמִי
וְדַרְבֵּי רַבִּי נַחֲמִיָּה בְּבִיצַת הַסִּי
אֵלָּא אִמְרֵי רַבִּי יִצְחָק אִמְרֵי רַבִּי

המוציא יין פרק שמיני שבת

שיער. יפה לטיט: ה"ג טיט
אלבצ קטנה. דרכן לסוד את
הגיעו. שהביאו שתי שערות
ומחביונות בדבר: טופלות.

יי לנבל בו את המיט
 של צורפי זהב: סיד
 לסוד אצבע קמנה
 יה אמר רב ^(ב) בנות
 ולא הגיעו [לשנים]
 בן בסיד בנות עשרים
 בנות מלכים טופלות
 אמר יששה חדשים
 המור רב הונא בר
 ירמיה בר אבא אמר
 ליש תניא רבי יהודה
 שלא הביאה שליש
 ר את השיער ומערן
 ליה ברתא טפלה
 מאות וזו היה ההוא
 בה ברתא טפלה בחד
 ל "רב ביבי לברתי
 דשתי שיכרא בעיין
 שתינן שיכרא לא
 יהודה אומר כד לסוד
 אי אנדיפי ^(א) אמר ר'
 יומרא דשעיקרא דר'
 ישימורא דררנו ומש

וְרִי רָבִי יְהוּדָה בְּחֻבוֹ
 יֵאָדָה אֲדָרְיָהוּ חֻבוֹ
 אֵלֶּם רַב כְּהֵנָּה וְכִי אֵלֶּם
 נִגְנָן לְשִׁנְתוֹת הָיוּ בְּחִין
 מֵאֵי אֲנִיפָא אִפּוֹתָא
 סֵם דְּרוּשׁ לָנוּ בְּמַעֲשֵׂה
 הָיָה וּנְפָקָא עֲרֵעִיתָא מִן
 לִיָּה: **מִתְנִי**: אִדְמָה
 חֻתוֹם הָאִנְיָוִת ^מזֹכֵל
 אֶחָכֵ"א כְּדִי לִזְכֹּל
 כְּדִי לַעֲשׂוֹת קוֹלְמוֹס
 בְּצִיצִים מְרֹפָה וְתוֹנוּהָ
 שֶׁל סִידִין מֵאֵן תֵּנָּה
 דְּתַנִּי לֹא יִסְדֹר אִדְם
 תֵּבָן מוֹתֵר חוֹל אִסוּר
 וְזוֹלָה זֶהוּ תִּיקוּנוֹ: קֵנָה
 בְּעוֹתוֹי בְּעִי רַב אֲשִׁי
 : תֵּנָה מְרֹפָה בִּשְׁמֹן
 יַעֲלֶה בִיצָה קֵלָה מֵאֵי
 מִרְאָא אִימָא דְצִיפְרָתָא
 (הֵכִין) אִמְרֵי רַב שֶׁשֶׁת
 וְכֻמְצִים אֵין לָךְ בִּיצָה
 יְעוּרֵי שֶׁבֶת כְּנוֹרָגֶרֶת
 וְזוֹגֶרֶת מִבִּיצָה קֵלָה:
 מִתְנִי

אֵלֶּה מִי שֶׁנִּשְׁתַּלְּחוּ לוֹ וַיַּעֲרֹךְ
 וַיִּחְיֶי' בְּנֵי־לֵוִי: מְרוֹסֶס. מְדֻקָּה
 ס. אֵם כִּימוּ כְּסִיד. לְאַחֵר חֹמֶה
 ס. לֹא עִירַב צו: קִילְקוּלוּ וְסוֹ
 כִּי. רְדוּתִי מִפְּרֶשֶׁן קִילְקוּלוּ לִי
 קוֹל מִתְקֵן וְלִמְנֵה הַחֶסֶד קִילְקוּלוּ
 מִנְעֵה הָאֲנָכָה: עֲרוּסָה כְּשֶׁמֶן.
 רַס. מְצִינָה מִרְעוּלֹת שֶׁהִיא מִמֶּנּוּ

משלו ואת לולו. [נ"א: כלומר מידו היתה תפודה ר' יהודה. וברייטא בסוף גמרא דהו טרכסיד ואסור, וקסבר דהא מתניתין חול לקלולו והו תיקונו. אית ביה ב' פירושים דסדי שצירה בו חול, אע"פ שהויה מתחוק מלא כף סדי, וסודרש שני כיון ולא שרי למי משערין חול גם כדי ליתן על מלאו כף סדי

זיט מיט כדי לעשות פי בור.
ס'רש"י ולהך גירסא שיער
הגעשה מרביעית שופטין אבל
לעשות פי בור של צורפי זהב

ת"ר¹⁶ המוציא שיער
 [מיט] לעשות פי כות
 כדי לסוד: תנא כדי
 שכבנות אמר רב יה
 ישראל שהגיעו לפירס
 בנות עניים טופלות את
 טופלות אותן בסולת
 אותן בשמן המור
 בשמן המור¹⁷ מאי ש
 חייא אמר¹⁸ סמכת רב
 שמן וית שלא הביאה
 אומר אנפיקינן שמן ו
 ולמה סבין אותו שמע
 הבשר רב¹⁹ ביבי הוי
 אבר אבר שקל בה ד
 נכרי בשבבותיה הויא
 זימנא ומתה אמר ק
 אמר רב נחמן רב בי
 בנתיה טפלא אנן ד
 בעיין בנות כפלא ר'
 כלכול: מאי כלכול ו
 צידעא וכת צידעא
 יהודה ומיני טרא בני

[illegible]

ומיין אותם שלא סיקרב איש בה
ונגמרה מפרש קף של סידדין
מפרש לה: גמ' לא יסוד
יד. סיד חזק ומתקשה יותר מ
איה מעלויות היר נלביב ומשער
מתקט ולהי ליטא אל סה
אמט היד או קשר מחמון של
קליצרת וטחינת בגדונת: כג

ואקשיון על זאת, למימא דשיעורא דרי' [שכן נראה כן בגמ' דשיעורא דרי' יהודה למימא דשיעורא (דרי' יהודה) וטעם מדרבנן יצתה הנדר, הנדר הוא חסיד הלכן הנשקף (צד) [מלשצר] בגימא, (הכביע) [הביעה] למרתתה בלשון ישמעאל, שחובטין אותו החבטות, ובטל פירוש זה, וכאנו לפרושא שיה מעותי ונאמר פירות, אנאם אר' אמרין

[illegible]

תורה אור השלם

וְכִנְיֹעַ תֵּר נִגְדָה וְנִגְדָה
לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחִישֵׁרִישׁ
מִקֵּץ הַיּוֹם לָהּ כֹּדֶת הַנְּשִׁים
שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ כִּי
בֵּן יִמְלֹא יְמֵי מַדְרִיקָה
שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמְךָ הַמֶּלֶךְ
וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים כְּבִשְׁמִים
בְּחִמְרֵי הַנְּשִׁים:

הגהות הב"ח

(ב) גם' נחמשה מרכסה
דריש לדרו ואמר לה:
(ג) שם בילת פרענות
ואמאי;

גליון הש"ס

שבתג"י חול הגם כ"י ליתן.
ע"י לקמן דף 3 ע"א ת"ס
ד"ה כור"י:

לעזי רש"י

טונסל"א. צדע, דקה.
מטונ"ס [מטונ"ש].
נושים.
ארזיל"א. חומר, טין.
טרואיל"ל [טרואיל"א].
כפ טייתים.

רבינו חננאל (המשיך)

[illegible]

חול מעלי לסיד, אמר רב
אם עירב חול בסיד הוא
אמר אפילו תימא רבון.
עין שרירותיה, וקסברי רבון
אמרי חול גם כדי ליתן על
מקלקל הוא החקוק, והילכך
עין התורים, ובלשון חכמים

א) עיין פרוק פערן אנדערש.